

به نام خدا

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«طرح ارتقای ایمنی کنترل ترافیک هوایی (مراقبت پرواز)»

در طرح «ارتقای ایمنی کنترل ترافیک هوایی (مراقبت پرواز)، که در قالب ماده واحده برای تصویب به مجلس شورای اسلامی ارائه شده است. درخواست‌هایی از جمله موارد زیر مطرح گردیده است:

اولاً، حرفه مراقبت پرواز جزء مشاغل سخت و زیان‌آور محسوب شود.

ثانیاً، ساعات کار نوبت‌های عملیاتی شاغلین این حرفه برای نوبت کاری شب و ایام تعطیل با ضریب ۱/۵

و نوبت کاری‌های عصر با ضریب ۱/۲ محاسبه گردد.

ثالثاً، ساعات کار هفتگی شاغلین این حرفه حداکثر تا ۱۰ ساعت تقلیل یابد.

رابعاً، روش پرداخت حقوق و مزایای شاغلین این حرفه، ترکیبی از دو روش ثابت و مبتنی بر عملکرد باشد.

به طوری که ملاحظه می‌شود درخواست‌های مطروحه در این ماده واحده عموماً به قوانین استخدامی

برمی‌گردد. درخواست‌هایی که کارکنان اغلب دستگاه‌ها با توجه به وضعیت پرداخت‌ها مطرح می‌کنند و انتظار

مساعادت دارند، اما سؤال این است که برای پاسخگویی به این نوع درخواست‌ها باید به دنبال قوانین خاص بود

یا می‌توان از ظرفیت قوانین استخدامی موجود در برطرف کردن نگرانی‌های کارکنان، استفاده کرد. در ارتباط

با ماده واحده مذکور یادآور می‌شود:

- بهره‌برداری از فرودگاه‌های کشور برعهده شرکت فرودگاه‌های کشور (شرکت دولتی) است و در این

شرکت، قوانین و ضوابط شرکتی در اداره آن حاکم است. لازم به یادآوری است که این شرکت از جمله

شرکت‌های سازمان هواپیمایی کشوری است.

- قانون بالادستی در این زمینه قانون مدیریت خدمات کشوری است که از جامعیت لازم برخوردار است

و کلیه دستگاه‌هایی اجرایی مشمول این قانون هستند.

- قبل از ارائه طرح مذکور، در رابطه با درخواست‌های مذکور اقداماتی توسط جامعه متخصصین مراقبت

پرواز ایران صورت گرفته است که در این رابطه می‌توان به مطرح کردن درخواست‌ها با شرکت

مادر تخصصی فرودگاه‌های کشور و نامه این شرکت به وزیر راه و ترابری وقت، مطرح کردن موضوعات

درخواستی با کمیسیون‌های امنیت ملی و سیاست خارجی و عمران مجلس شورای اسلامی و نامه مشترک

شماره ۷۲/۷۲۳۹۲/د مورخ ۱۳۸۹/۱۰/۲۷ رؤسای محترم کمیسیون‌های مذکور به جناب آقای فروزنده مبنی بر

چاره‌اندیشی در زمینه عدم همسانی حقوق و مزایای همترازی داخلی کارکنان کنترل مراقبت پرواز با خلبانان

هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران و نامه شماره ۱۱/۳۳۵۳۴ مورخ ۱۳۹۰/۳/۳۰ سرپرست محترم وقت وزارت

راه و ترابری به جناب آقای احمدی‌نژاد ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران به همراه طرحی تحت عنوان

فوق العاده ترافیک اشاره کرد.

اقدامات انجام شده فوق در نهایت موجب گردید تا هیئت محترم دولت بنا به پیشنهاد معاونت توسعه مدیریت و

سرمایه انسانی رئیس‌جمهور به استناد بند «۱۰» ماده (۶۸) قانون مدیریت خدمات کشوری، مصوب سال ۱۳۸۹، در

تیرماه ۱۳۹۰ طی مصوبه‌ای میزان فوق العاده ویژه مشاغل خلبانی، مراقبت پرواز و ... در سازمان هواپیمایی

کشوری و شرکت فرودگاه‌های کشور حداکثر تا ۵۰ درصد حقوق ثابت و فوق‌العاده مستمر، افزایش دهد.

این مصوبه از نیمه دوم تیرماه ۱۳۹۰ به اجرا گذاشته شده است. به‌طوری‌که ملاحظه می‌شود از قانون مدیریت خدمات کشوری در پاسخگویی به درخواست کارکنان مراقبت پرواز استفاده شده است.

- با این تجربه در استفاده از قانون مدیریت خدمات کشوری، می‌توان انتظار داشت که امکان برآورده کردن درخواست‌های منظور شده در طرح ارتقای ایمنی کنترل ترافیک هوایی (مراقبت پرواز) از طریق این قانون وجود دارد. همچنانکه در ارتباط با درخواست جامعه پرستاران کشور در شناختن حرفه پرستاری جزء مشاغل سخت و زیان‌آور، از ظرفیت قانون مدیریت خدمات کشوری استفاده گردیده و درخواست جامعه پرستاران برآورده شد. این تجربه می‌تواند در برآورده کردن درخواست جامعه متخصصین مراقبت پرواز هم مورد استفاده قرار گیرد.

با توجه به مراتب بالا تصویب طرح پیشنهادی توصیه نمی‌شود و پیشنهاد می‌شود از ظرفیت‌های موجود در قانون مدیریت خدمات کشوری در برآورده کردن درخواست‌های جامعه متخصصین مراقبت پرواز استفاده شود.

از نظر حقوقی عمده‌ترین ایراد این طرح مغایرت آن با اصل هفتادوپنجم قانون اساسی می‌باشد و بند «۶» ماده واحده رافع ایراد مزبور نمی‌باشد.